

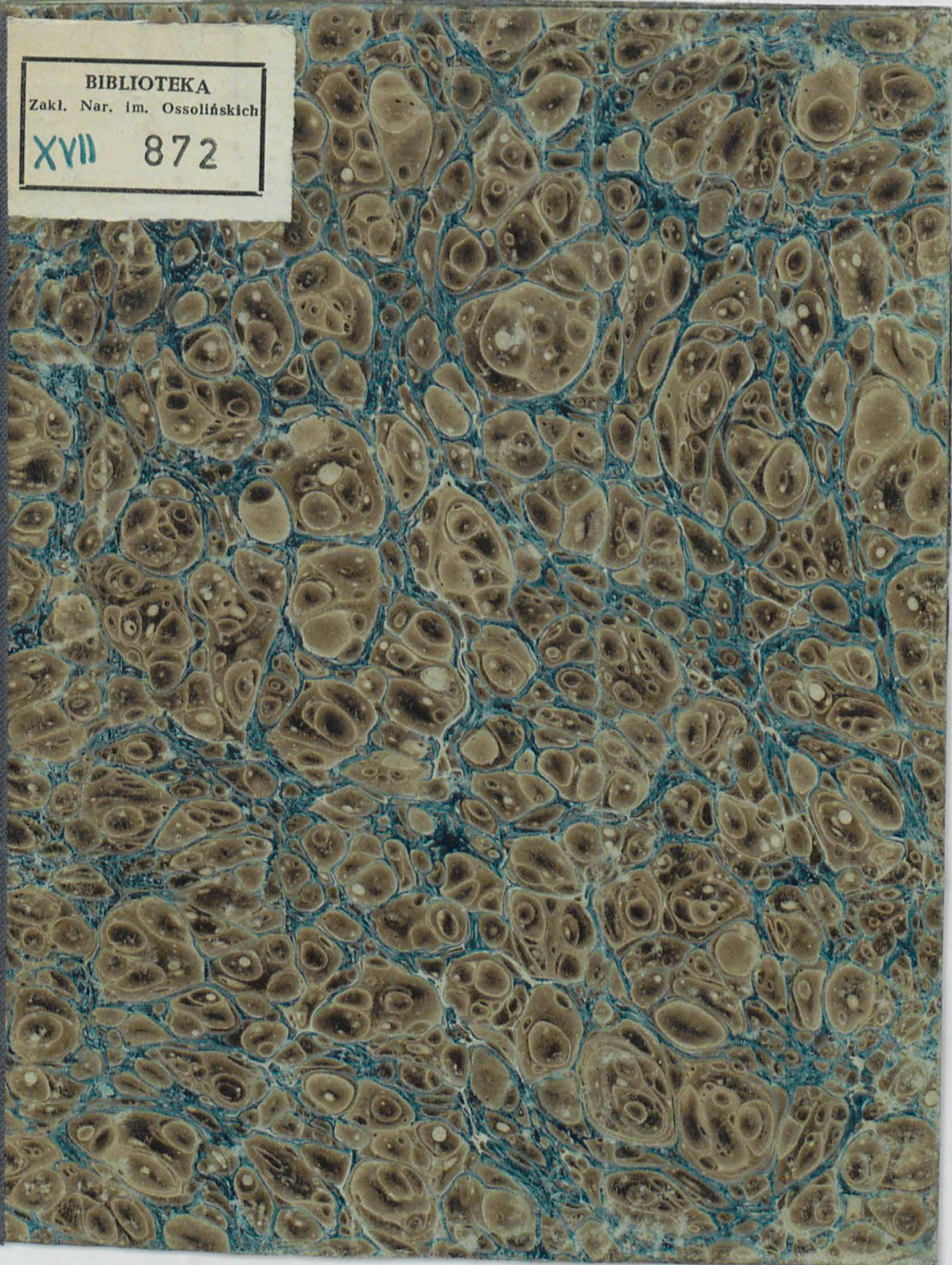
5.775

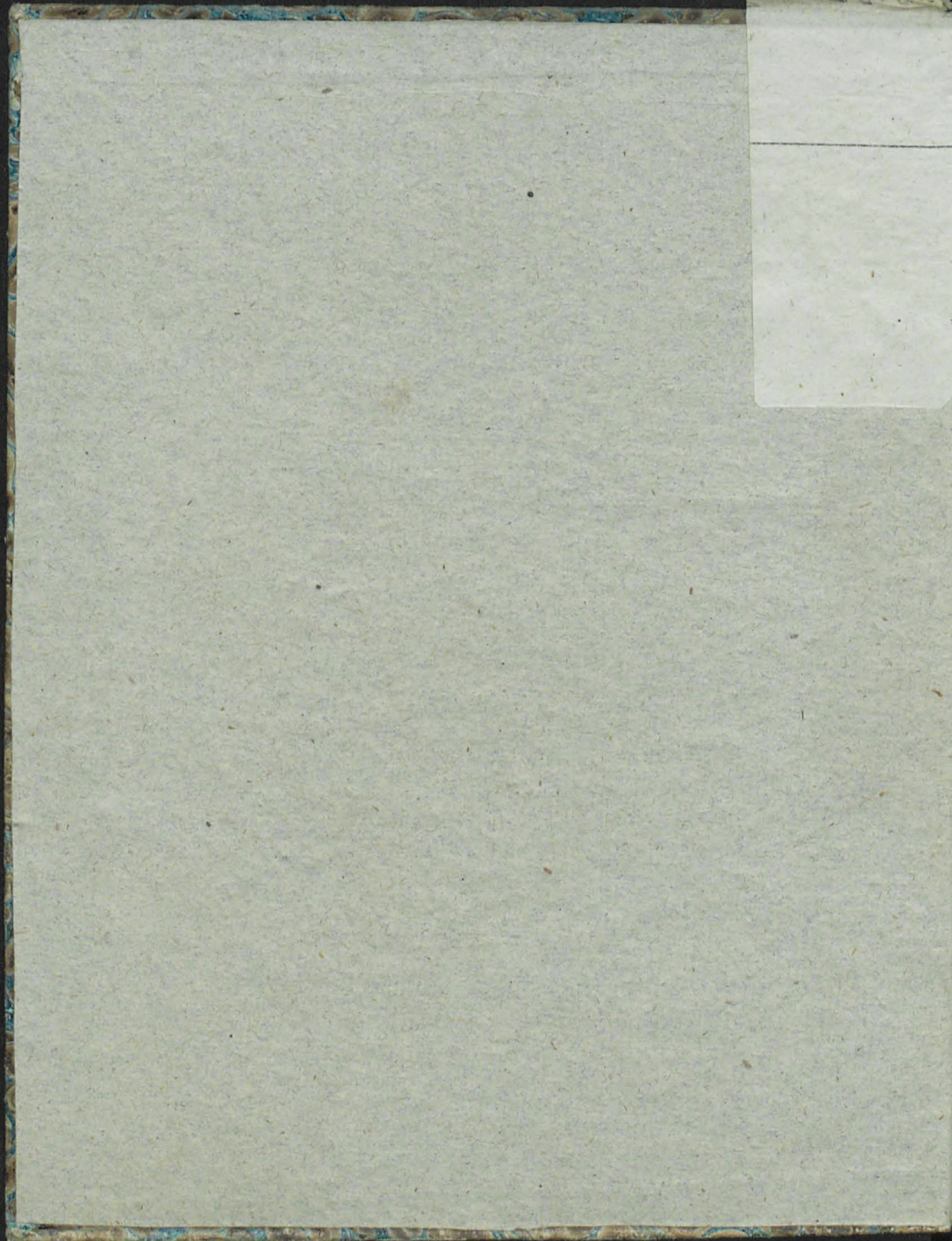
BIBLIOTEKA

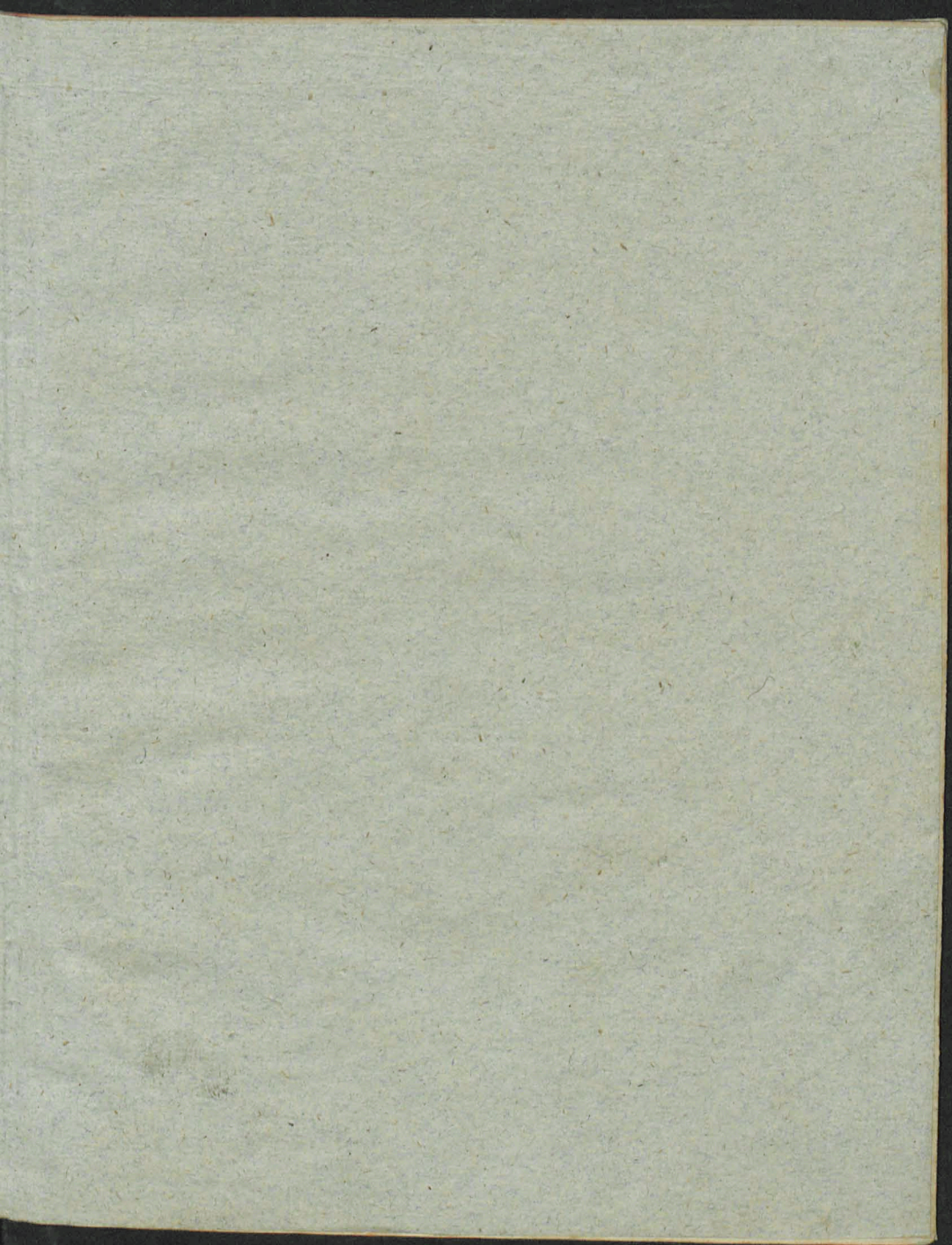
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

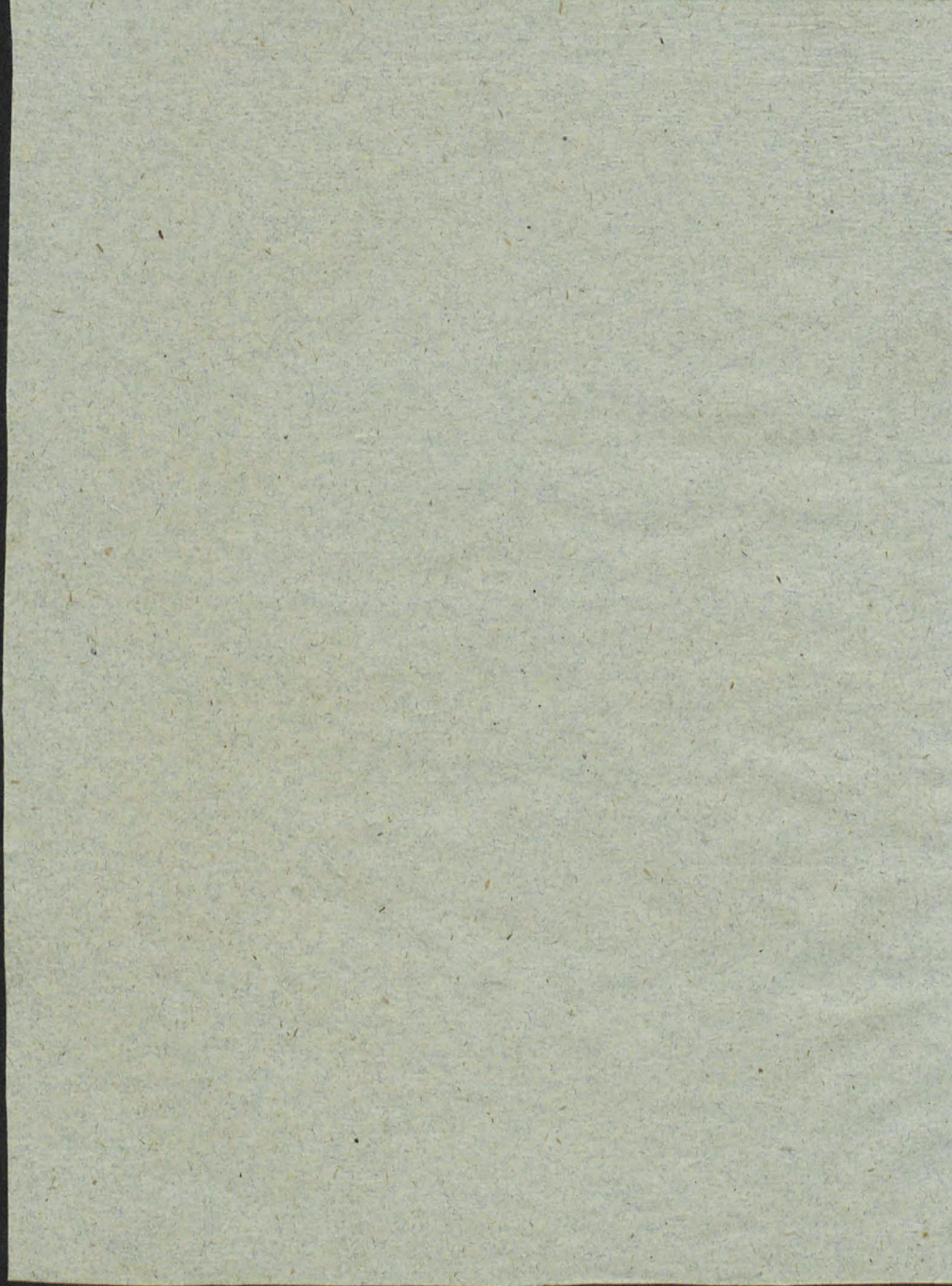
XVII

872

3.

4773

P O E T I C A N
M V S A R V M

I N V I C T O R I A M
T H O M A E Z A M O Y .
S K I

A U T H O R E
S T A N I S L A O M A D R O V I C L E O .
P O L I E N . P H I L O S O P H I A E S T U D I O S O .

9.773

Z A M O S C I
Excudebat Martinus Lenscius. Anno 1613.

IN ARMIS
ZAMOSCIORVM

Bellator triplicem Zamoyiski concutit hastam,
Priscorum ostentans nobile pignus Auûm,
Arctophylax primam, similem dedit ipse Gradivus,
Tertia ab Herculeâ ritè profecta manu.
Iunctæ conspirant in signum fœderis hastæ
Macrones Græcis sic pepêrere fidem.
At si quis rumpat vitalia symbola pacis,
Heu quot molitur vulnere: Turca cano.

XVII - 872 - III

A D

ILLVSTREM ET MAGNIFICVM DOMINVM

D. THOMAM ZAMOSCIVM CAPITANVM KNYSZYNEN.

—s

—s

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ.

CVM nuper infinitorum malorum obruta fluctibus squallebat Respublica, Illustris. ac Magnifice Domine, extremam velut regno huic amplissimo intentante perniciem crudelissimo eiusdem hoste perfido Scythia, laborantibus hisce rebus, tu ipse crescentis tuæ virtutis robore succurrisse omnium rectè sentientium iudicio dictus es. Itaque tanto à te affecta Respub. beneficio, meritò ducit plausus, trophæa instituit, turbatoremque suæ pacis, tuæ virtutis numine profligatum magnificè ridet, & quam singulari promeruisti dexteritate coronam, non ex viridantium florum germine, sed illustribus laudum præconijs, præclaræ suæ in te voluntatis pi-

A ij

gnus

gnus gratatibi offert. Ergo etiam & sacrarum alumnae
artium Musæ, Helicone relicto in tuum veniunt conspe-
ctum, tam generosam indolem, tamq; celsum animum,
non ardentem modò prorumpere in egregia quæuis fa-
cinora, sed iam gloriosè vincentem obuia quæuis peri-
cula, meritis laudibus prouehere, atque posteritati tra-
dere certantes. Fulget sanè nunc virtutis tuæ splendor,
sed subsequenti temporum cursu, fulgebit adhuc magis,
facta tua tam generosa, perpetuâ posteritatis memoriâ a-
lentur, sermonibus roborabuntur, literarum monumen-
tis inueterascent; nec vlla vnquam temporis vetustate
intercident. Omen illud nobile, quod Marcello Impe-
ratori optimo, Lyricorum optimus aliquando detulit,
cape. *Crescit occultò velut arbor æuo Fama Zamosci.*
Quare ego tantum splendorem virtutis tuæ admiratus,
in tanta gratulantium multitudine, non dubitavi ex te-
nello ingenio deuotè meq; in te voluntatis in publico hoc
gaudio specimen, licet serò, tibi offerre. Fas enim primū
esse intellexi in communi lætitia omnium, neminem ab
ea alienum animum gerere; teque ea humanitate esse sci-
ui, vt in summâ fortunâ, summâ lenitate erga quosuis v-
taris, & ab addicto tibi animo, quidquid profectum sit,
singulari benignitate complectaris. Quod vt huic
quoq; meo in te studio præstes, vehe-
menter rogo.

CALLI.

CALLIOPE.

ALAS sublimi-victoria pandere tractu
Gestit, & auratis simulans Hyperiona pinnis,
Partam Zamosci rigido certamine palmam
Librat in ætherio plaudentis fulgure Phœbi.

Tanto progenies affulsit digna Parente,
Qui belli exemplar, memori vestigia linquens
Æquo virtutis, chari præstantia Nati,
Agnoscit studia, & duro sub vomere Martis
Ingenitum miratur opus: sic ardua cogit
Exploratrices sobolem Regina volucrum
Lumine ferre faces, Oculoq; applaudere cæli.

Impulit hortatrix animosi gloria belli
In rabidos sæuisse enses, pellita Gelonum
Agmina testantur, refugis palantia castris,
Et tremulis frustrâ lunantia viribus arcus.

Zamoysci æthneo Mars inflammauerat æstu
Pectora, sanguineam nudantis in agmine messem.
Excubias vidit vigiles Latonia pulchrum
Cæli vestibulum, & noctis variantia pallam
Sydem cernebant curas, miratus & acres
Titan congressus, letho dum corpora voluit,
Et multis haustum Phœbeæ lucis ademit.

Victrices crepuere tubæ, iam facta trophæis
 In gremium pacis summâ cum laude recessit
 Exarmata quies, iam læti signa triumphi
 Zamoysci extollunt dignum super ætheri nomen,
 Quod nunquam immemori letæa obliuia nube
 Sopitum condent, meriti sed gloria magnum
 Calcar habens, laudes æternâ luce rotabit,
 Seu cœli quando campos Aurora coruscis
 Flatibus insperget, seu dum Tartessia Titan
 Littora, latrantesq; domos penetrabit aquarum.

E V T E R P E.

S Onant ab axe fulgur
 Poli; rumpit igneas fragor plagas
 Tumultus ætheris graui
 Tonat furore, præboant tonitrua.
 Ruunt trisulca fulmina,
 Et imbre rupta gemmat arca nubium.
 Quid ð nitentis Arbiter
 Domus, rubente dexterâ parvis metum?
 An ipse tela vindici
 Facis manu, tremensq; territas solum?
 Sed ecce Phœbus aurei
 Propinquat inde flamma, Duxq; luminis.

Nitens ab axe qui trahens
Jubar, micante lumen extulit face.
Trophæa cerno splendida
Legôq; nomen illius, suis modo
Ligata castra qui ausibus
Ab ense liberauit hostium truci.
Fugauit hostis impetum,
Sibiq; comparauit in chlyti facem
Honoris, ista fulgurans
Nitore puri castiore lilia
Nives q; vincit Arcticas.
Rosas rubore pulchriore floridas,
Odore thura deprimit.
Procul doloris inde nube perdit à
Salit serena Patria.
Coronat altiore corda gaudio,
Celer struens Palatia
Leui referta spiritu, atque Cyprj
Rosas cruoris ebrias
Manu nitente denuo, ad pedes sui
Facit beata vindicis.
Edaxq; liuor hostium furit, tremunt
Tot inuidentium greges.

T A L I A

THALIA.

Quid clangoribus intonant tubarum?
Laxos quid geminant chori triumphos?
Captiuos video trabi ligatos,
Victoris .j. sui manum gementes.
O quot corporum tabidos per agros
Liuent funere mersa scuienti,
Quae serpenticomae vorant Sorores,
Et trucus pelago coquunt doloris.
O quot fulgida machinam per orbis
Fam. et lumina, bellicos Penates
Zamoysci celebrant, laboris aestu,
Maestum qui Patriae sinum coornat.
Eius gloria candidam sub aethere
Portant brachia gloriosa tollens,
Caeli respicit astricas choreas
Candidissima candidissimarum.

TERPSICHORE

Exosa met am praecipites rotas
Fortuna voluit, nec stabili pede
Insistit orbi, quem rotundum
In varias iaculatur oras.

Sic

Sic ampla fufis Syrtibus æquora
Alterna voluunt agmina fluctuum,
Euxinus altas sic aquarum
Ceruleus geminat cohortes.
Audita cui non copia Militum
Aegyptiorum maxima Principis,
Hæc Marte crebra seminante
Vulnere, mole sua perempta est.
Licet Gelonum corpora, bellicam
Densent coronam tot legionibus,
Sub atra cedent lustru Cerui,
Cum sonitum dederint Leones.
En nunc virentis strenua Principis
Fortuna Parthos dispulit obuios.
Versisq; fidentes sagittis
Sub stygias agit auit auras.
Prælusit altis postea præliis,
Belli futuri pinxit imaginem,
Nunc bellicosus bellicoso
Obtulit inferias Parenti.
Floresce virtus, proxima Numini,
Quam non metalli pondera diuitis
Aequare Cræsi, non Eoi
Aurea gaza manus valebit.

P O L Y M N I A

Fluctuat bello trepidante tellus,
Arduo cæli roboant tumultu,
Claua dum miscet fremebunda seui
Agmina Martis.

Hinc manus densi glomerant Gelones.

Aetbra pennatus feriunt sagittis

Inde Zamoycki, nouus inde telis

Fulminat Heros.

Tela franguntur, pereunt sagittæ:

Partibus hinc: illinc superat Polonus.

Quos supra victoria tædiosis

Remigat alis.

Illa nunc lasso tribuit coronam

Sarmatæ, nunc dat trepido Geloni,

Anxiæ circum fluitans amore

Pendula palmæ.

Nulla virtutem superant volantis

Tela Fortunæ; Gelo tu cateruas

Ducito, vincet tamen hæc Poloni

Omnia virtus.

Conterit sanè rabidas phalanges.

Et rotat currus spolijs opimos

*Demetit ferro, Patriam rapinis
Sollicitantes.*

*Hostium cessit furor, atque fines
Amplius non iam cruciat Polonos,
Necue maclatus violata squallent
Rura colonis.*

*Emicant laeti Patriæ Penates,
Vela frænantes patuli doloris
Laude Zamoysci miserum triumphos,
Vindicis ornant.*

*Viuito cunctis metuende Princeps
Hostibus, fusos moderare frænis
Gloriæ currus, rutilantis auctos
Lumine Famæ.*

MELPOMENE.

D*ies amara plena fellis anguium
Nigros quot angis una nos Scythas malis
Fugata castra, præda, vita perditæ.
Paludis ille nauta Tartari senex
Sub antra lusca plurimos vehit Scythas,
Chorisq; plena Diris aula Partbicus
Superbit, atque Cerberi iugo grauat.*

B ij

Dies

*Dies amari, concitasti in Arcticos
Scytas furore bellico Zamoyscium,
Et alta blandiente corda praelio
Magè extulisti, iniqua plurimum dies.*

*Sed ô Gradiue cuncta cuius impetu
Rotantur arma, nunquid ipse transfuga
Getas relinquis, Arcticiis ferox plagis?
Ego sub æthra clamo terra Parthica
Egote adoro, numinis tenax tui.
Veni benignus, in sinum veni meum
Fouens quod vsque nutriebat editum,
Veni, intuere perditum propaginis
Meæ dolorem, operta cerne pectora,
Vide cruore flumen effluum meo.*

*Modo Polonus, angit astrum vertice.
Polum tumore, calce vix terit solum.
Agit trophæa, vinculis grauat meos.
Premit ligante fune, Styxq; cæteros
Nigro paludis abdicauit alueo.*

*Maligna fors, maligna, quò magis perit,
Magis perire certat; Heu Zamoyscium.*

E R A T O.

Orpheus

O Rpheu nemorum mulcens latebras,
Pollice surdas animans cautes.
Surge, & amicum moderare melos.
Parthos, iniustosq; Pyrratas
Pestis scelerum Astræa peremit.

Fulget amatæ vindex Patriæ
Zamoyſki, quem laude coornat
Placidæ virtus integra mentis.
Hunc cum attonitis hostile agmen
Oculis hausit, pauidæ subito
Fugere genæ, magnoq; procul
Terrore actum, vertit refugis
Agros pedibus, nuncq; tremendis
Animos turbant somnia monſtris,
Orcus piceis flebilis undis
Gaudet Getulis grauidus caſtris.
Tot Maſſagetæ ignibus urit
Hirſutis quot meſpila ramis.

Nunc Lechiacæ finibus oræ
Aurea leni tempora ſorte
Iterum iactantur, nunc patulo
Laus Zamoyſci ſuagrat odore.
Creſcit eundo, pergit ad ipſos
Libias toſtosq; æſtibus Indos.

Villis asperat, heu quàm miseris leues
Cladibus angit oues.
Zamoyski cuneos sic ferit hosticos
Cede ô Massageta, & disce quid alea
Bellorum valeat, cede, vir intonat
Marte rogâq; potens.

V R A N I A.

P^ris diurna facibus æthæ scintillat:
Serena frons Poli: nec amplius tetri
Ferrugo cœli squallidas vomit nubes:
Tonitruq; mucum per superna non calcat
Olympus astra: fulget emicans Atlas,
Sol æstuosi gutturis siti immensâ
Non findit arua; non remordet inatum
Axis boatum: Cyntbiæ micant currus,
Aurora clarum suscitât diem: verso
Tëmone cœlorum Arcades micant vrsæ,
Radiosq; nascentes vebunt: refulgenti
Vndat nitore Phœbus; omnia ingentis
Spirant odorem gaudij, triumphali
Tellus repletur voce, cuncta Zamoysci

Dignis

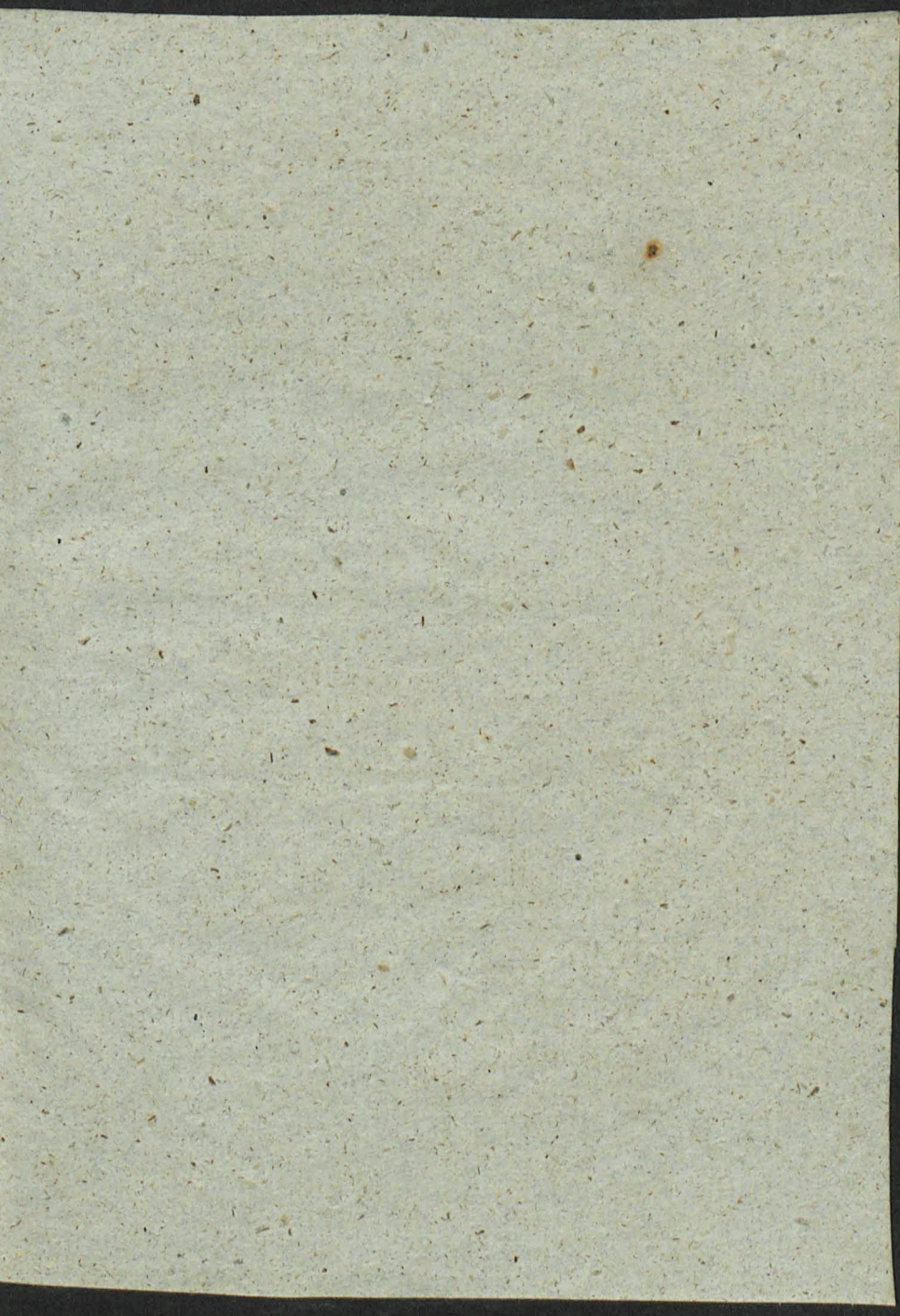
*Dignis referta laudibus. Uige tandem
Secura Patria, dulce semper Heroi
Meditare carmen, cuius arduum prolo
Miranda posthac gesta denotat sydus.
Sed iam supinus Ultimi poli Ciues
Lustrare gestit, claudit & melos Phæbus.*

Si bona, sat: si mala: multa.

8119
2

12, 614

8119
2

